

LBRIS

We know
books

Geanina Roxana Belei

**ÎNTRE CER ȘI PĂMÂNT –
FILARET...**

LIMES

2023

CUPRINS

RUAH-UL TĂU, DOAMNE.....	9
DE PIEPT CU DUMNEZEU.....	11
PISC.....	13
PREA SUS.....	14
DE-AI ȘTI, FILARET.....	15
SĂLBĂTICIE.....	17
ÎMBRĂȚIȘARE.....	19
DUPĂ ANI ȘI ANI.....	20
IA-MĂ DE MÂNA.....	21
LACUL.....	22
PREAAPROAPELE MEU.....	23
ÎNAPOI ÎNTRE MORMINTE.....	24
CU GÂNDUL LA TINE.....	25
ÎMI MOARE SUFLETUL.....	27
VERSURI DIN VINEREA MARE.....	28
DINCOLO DE AMURGURI.....	29
DISTIH.....	30
AI FOST ODATĂ.....	31
CATREN.....	32
CATREN II.....	33
APUS.....	34
ÎNTRE CER ȘI PĂMÂNT.....	35
NICI ANII.....	37
COMOARĂ PREAIUBITĂ.....	38
ELEGIE.....	39
SICRIU.....	41
DUHUL CĂRĂRILOR.....	43
DRAGOSTE.....	44

ÎȚI PLÂNG PLECAREA	45
PASĂRE ALBASTRĂ.....	47
SCENARIU NETERMINAT.....	48
RUINĂ	49
ADÂNC ÎN NOI MAI PLOUĂ.....	51
AMINTIRE	52
CÂȚ MI-AI FOST DE DRAG.....	53
LA RĂSCRUCE DE VÂNTURI.....	54
CÂNTECUL LEBEDEI	56
DE-AR FI SĂ VII.....	58
SION.....	60
NE-A CÂNTAT VIAȚA.....	62
TOAMNA DIN CARE LIPSEȘTI	64
HAITĂ DE LUPI – AMINTIRILE	65
RĂSTIGNIREA	67
REVEDERE	69
MĂ IARTĂ	71
EPILOG	73

RUAH-UL TĂU, DOAMNE...

La început se purta pe deasupra apelor
din neviață să nască viață
și desăvârșire să pună-n țărână
Ruah-ul Tău, Doamne,
în zilele de la facerea lumii...

La sfârșitul robiei
ziua sub formă de nor, noaptea – stâlp de foc
călăuza dreaptă prin Pustiul Samariei
Ruah-ul Tău, Doamne,
l-ai dat să fie cu Israel...

Până mai ieri se purta pe deasupra semenilor
din ură și moarte să facă amintire
și pace s-aducă peste tot pe pământ
Ruah-ul Tău, Doamne,
cel zămislit în pantecele Mamei Dochii...

Cu timpul deveni binecuvântare
ziua în chip de om, noaptea – visare și dor
călăuza dreaptă prin târziul iubirii

Ruah-ul Tău, Doamne,
avea ochii albaștri și strălucea din senin.

La mijlocul slujirii,
ne-ai lăsat rătăcind în pustie,
ridicatu-s-a la cer călăuza
Ruah-ul Tău, Doamne – Filaret
cel mult prea devreme luat de la noi!

*2021/ aprilie, 25
Cluj Napoca*

ruah = (ebr.) duh sfânt, spirit sfânt

DE PIEPT CU DUMNEZEU

Atât de multă ură-n van, atâta sânge
Și-atâta viață în deșert putuse-a curge,

Nemernici găzi au frânt pe veci destinul tău
În ziua aceea când orbise Dumnezeu.

De-atunci am încetat să-L mai rechem,
Din rugăciune mi-am făcut blestem!

Prea mulți eroi se-nghesuie-n icoane,
De ce-ți mai trebuia și Filip, Doamne?

Nu-ți răsună-n cer cântări de îngeri,
Pentru ce s-ascuți și-a' noastre plângeri?

Atât de multă ură-n van, atât război
Și-atâtea lacrimi de durere plânse-n noi...

Sunt zece ani de când Pământu-i văduvit
De ochii-ți blânzi, de chipu-ți drag și preaiubit!

Nebună zi, cumplită soartă, ceasul rău,
Ziua-n care asurzise Dumnezeu!

Ne arde moartea-ți, Filip, ca o rană!
Blestemată fii tu, fiară musulmană!!!

De zece ani, în astă zi, din greu
Îl cert, și-n vers Îl iau de piept pe Dumnezeu!

*2021/ aprilie, 1
Cluj Napoca*

PISC

Țipăt de lebădă – urletul din mine însămi –
ochii-mi te văd, Filaret,
prăvălind troienele
fără timp de adio
și fără de veste – prăbușirea din pisc.

2015/ ianuarie, 9

PREA SUS

Te știm acolo-n colț de Rai,
ești mai prezent de când te-ai dus,
la noi în suflet... însă, vai!
prea departe-s și prea sus
Cerurile-n care stai!

DE-AI ȘTI, FILARET...

De-ai ști, Filaret, câte inimi plecarea-ți
la ceruri a frânt,
Din stele ți-ai face cărare
și punte-ntre cer și pământ!

De-ai ști de ce pustiu de moarte
ne sunt zilele preapline,
Din praf de lumină ai face o scară
din lume spre tine.

De-ai ști ce durere ne-ncearcă,
cu nimic de nu poți s-o asemeni,
Din fulgi de ninsoare ai face
o pârtie-ntre îngeri și oameni.

De-ai ști cât ne doare absența-ți,
de-ai ști cât de mult te regret,
Ai plânge odată cu mine,
te-ai striga: Filaret! Filaret!!